

Maandag

Gedicht: Gebed in de lijdens tijd

Coby Poelman-Duisterwinkel

Zo tegen Pasen
valt mijn geest een beetje stil,
verzet mijn wil zich
tegen Christus' lijden.
Van kinds af aan
had ik er moeite mee,
die boze menigte
en hun geschreeuw,
ik kon er nooit goed tegen
hoe Jezus, zo integer
het doelwit was van razernij.
Nog raakt het mij
en telkens weer
zou ik het willen overslaan
en overgaan naar Pasen
maar dat zou niet eerlijk zijn
zo is het niet gegaan.

Al toen de juf het ons
op school vertelde
sloot ik mijn ogen,
stopte oren dicht,
dit wilde ik niet horen,
ik zag het voor me
hoe ze schreeuwden:
"Laat Bar-abbas los
en kruisig Hem".

Inmiddels ben ik gaan begrijpen
dat alles zo moest gaan
als was voorzegd
en dat U in de plaats van ons
dit alles hebt doorstaan.
Nog voel ik elke lijdens tijd
Uw zielenpijn
om wat wij U
aan zonden
hebben aangedaan.

O liefdevolle Heer,
hoe kan ik U bedanken
voor al Uw bloed
om ons bevrijd te laten gaan.

Dinsdag

Gedicht: Judas   Jelly Verwaal

Ik vraag me af, wat Judas heeft beziel
toen hij de Heer, zijn Meester, ging verraden.
Hoe kwam de volgeling tot deze daden;
bezwiek hij toch teneinde voor het kwade,
waardoor hij in de diepste diepte viel?

Hij zat met Jezus aan het avondmaal.
Ontving het brood, de wijn, om te gedenken
dat Hij, de Heer, zijn leven zal gaan schenken.
Op dát moment had hij nog kunnen zwenken,
maar wordt weer door de satan ingehaald.

"Jij bent het, Judas, die mij straks verraadt.
't Zou beter zijn als je nooit was geboren".
Zal Judas nog naar deze boodschap horen,
zodat hij 't kwaad nog in de kiem kan smoren?
Maar toch kiest Judas voor zijn laffe daad.

Voor dertig zilverlingen judasloon,
betaald om van de Heiland af te komen.....
't Was alles in Gods heilsplan opgenomen,
opdat het levend water kon gaan stromen.
En Judas..... zag zijn duivelsdroom bebroend.

*****

En tóch is de verrader van Gods Zoon
tot schuldbesef, tot diep berouw gekomen:
't Onschuldig bloed, dat door zijn schuld moest stromen,
gevolg, dat hij zich 't leven heeft benomen.
Ontving hij nog genade als zijn loon....?

Woensdag

Gedicht: Jezus Hogepriester

Jelly Verwaal

Geen bloed van bokken of van stieren,
waardoor de mens vergeving vond.
Hoe gróót is God, hoe goedertieren,
dat Hij zijn Zoon naar d'aarde zond!

In 't oude zien we reeds contouren
van 't nieuwe, eeuwige verbond:
De weg, die Jezus moest volvoeren,
waardoor de mens vergeving vond.

Hij heeft voor ons de brug geslagen
om tot een heilig God te gaan;
met offerbloed de schuld gedragen
en zó de weg tot God gebaad.

Wij leven onder zijn genade.
Gods huis heeft nu een open poort.
Er is geen enkele blokkade
voor toegang tot dit toevluchtsoord.

Geen bloed van bokken of van stieren
- dát offer is geschiedenis -.
Voor ééuwig mogen wij nu vieren,
dat Jezus Hogepriester is !

Donderdag

Gedicht: Bij het kruis

Co 't Hart

Wie heeft Hem in 't gezicht geslagen
en Hem beledigd met die Kroon?
Wie bleef steeds weer vol twijfel vragen:
Is Hij wel werkelijk Gods Zoon?

Wie bleef van verre toe staan kijken
en wie verdobbelde Zijn kleed?
O, wie van ons, die Christus liefheeft,
kan zeggen, dat hij dat niet weet?

Wij hebben Hem die weg doen lopen,
Hij hing aan 't Kruis door onze schuld,
wij hebben steeds de Wet ontdoken,
die Hij vol Liefde heeft vervuld.

Wie laat zich slaan als Hij de macht heeft?
Wie draagt een kroon, die Hem bespot?
Wie laat Zijn kleed in vuile handen?
Wie sterft als slaaf al is Hij God?

Het is de God, die ons gezocht heeft,
die ons, verdwaalden in de nacht,
de Weg ten Leven heeft gewezen,
ons allen bij het Kruis verwacht.

Zaterdag

Gedicht: Wachter bij het graf E. IJskes-Kooger

Ik weet wel dat ze mij nog steeds bedreigen,
maar nu ik sterf komt niets er meer op aan.
Nu wil ik zeggen wat ik moest verzwijgen,
dan kan ik rustig tot mijn vaad'ren gaan.

Ik stond op wacht, met andere soldaten,
bij 't graf van Jezus, die gekruiste Jood.
We hielden 't graf voortdurend in de gaten,
al wist ik niet waarom, want Hij was dood.

Wel scheen 't dat Hij gezegd had bij Zijn leven
dat Hij weer op zou staan vanuit het graf,
maar op z'n minst vond ik het overdreven
dat een Romein gehoor aan zoiets gaf.

Zo'n nacht duurt lang, ik stond mij te vervelen,
en hoopte heim'lijk op een zwaardgevecht.
Er was een kans dat men het lijk zou stelen:
dit had de commandant althans gezegd.

Maar er gebeurde niets, tot het begon te dagen.
Nòg weet ik niet wat er nu eerder was:
het vallen van de steen, of het gedragen
geluid van duizend voeten op het gras.

De grond bewoog, alsof de aarde zuchtte.
Een bliksemflits! Een donderslag weerklonk.
Ik zag nog dat de andere wachters vluchtten
maar ik keek naar de open grafspelonk.

Hij kwam, en lichtte als het ochtendgloren
en als een bloem die juichend opengaat.
Hij was volmaakt, als uit Gods schoot geboren,
Zijn ogen blonken als de dageraad.

Toen ging ik heen, maar in de stad gekomen
geloofde men geen woord van mijn verhaal.
Men smaalde dat Zijn lijk was weggenomen
terwijl wij wachters sliepen, allemaal.

Men bood mij geld, als ik dit rond wou strooien:
dat ik gedroomd had ginder bij het graf.
Voor geld ging ik mijn eer te grabbel gooien,

maar van die Jezus kwam ik nooit meer af.

Ik weet het, het was laf dat geld te kiezen
en met een leugen 't leven door te gaan.
Nu echter heb ik niets meer te verliezen,
nu zeg ik het: Toch is Hij opgestaan!